

Sygn. akt III Ca 712/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Protokolant Marzena Makoś

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2021 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. N. (1) i B. N.

przeciwko M. N. (2) (poprzednio W.) i R. W.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 13 lutego 2020 r., sygn. akt II C 165/18

oddala apelację.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 712/20

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku w wyroku z dnia 13 02 2020r. oddalił powództwo powodów M. N. (1) i B. N. przeciwko pozwanym M. W. i R. W. o zapłatę kwoty 6.690zł z ustawowymi odsetkami

od dnia 7 09 2017r. oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 560 k.c.. dokonał oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego i w jej ramach stwierdził, że „Z przeprowadzonego materiału dowodowego wynikało, że w chwili wydania psa powodom przez pozwanych był on psem w pełno wartościowym, wystawowym, zdolnym do prowadzenia go w dalszej reprodukcji”, a następnie w konkluzji ocenił, że „nie znalazł podstaw do przypisania pozwanym odpowiedzialności za wadę rzeczy sprzedanej” i z tej przyczyny powództwo oddalił.

Orzeczenie zaskarżyli **powodowie M. N. (1) i B. N.**, którzy wnosili o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa, bądź jego uchylenie

i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznawania.

Zarzucili, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo procesowe, regulację art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego oraz przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, w szczególności podczas oceny dowodu z opinii biegłego oraz zeznań świadka A. S..

Ponadto zarzucali, że naruszono prawo materialne, regulację art. 556² k.c. przez jej niezastosowanie i w konsekwencji tego błędne uznanie, że wada fizyczna nie istniała

w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powodów, a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę i skonstruował prawidłową podstawę faktyczną orzeczenia.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenie w części dotyczą okoliczności bezspornych pomiędzy stronami, a w pozostałym zakresie mają podstawę w wiarygodnych informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia źródłach dowodowych, których ocena jest logiczna i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

W szczególności – wbrew zarzutowi apelacji – Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że w chwili wydania psa powodom nie miał on wad fizycznych w postaci wnetrostwa jednostronnego, która ujawniła się już po zakupie szczenięcia

(powstała ona podczas przewożenia go do Niemiec, kiedy doszło u niego do cofnięcia jądra z moszny do kanału pachwiny).

Ustalenia te mają oparcie w przywołanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wiarygodnych źródłach dowodowych, w tym w informacjach zawartych w opinii biegłych z zakresu weterynarii: W. B. o M. B. oraz zeznaniach świadka A. S..

Wbrew bowiem temu co podnosi apelacja biegły W. B. w opinii

nie stwierdził, że posiadana przez psa wada ma podłoże genetyczne, a jedynie odnosząc się do zagadnienia sposobu leczenia wnetrostwa wyjaśnił, że „Uważa się, że jądra osobników obciążonych genetyczną wadą wnetrostwa (nawet jeśli posiadają jądra w worku mosznowym), są bardziej narażone na uleganie zmianą nowotworowym niż u psów bez tej wady, po czym wskazał, że „Może zdarzyć się, że po wstępnej ocenie szczeniąt, jądro lub oba jądra, wrażliwe się ponownie do kanału pochwowego lub głębiej. Związane jest to z wieloma czynnikami, np. wadami powrózka nasiennego, mięśni, kanałów pachwinowych, zaburzeniami hormonalnymi, **czynnikami środowiskowymi**” (k. 66 akt).

Następnie kolejny biegły M. B. w opinii jednoznacznie uważała, że „u omawianego szczenięcia doszło do cofnięcia się jądra już u nowych właścicieli, za prawdopodobne uznała, że „doszło do tego w trakcie transportu za granicę

do domu nowych właścicieli, którzy mieszkają w Niemczech”, podkreślając równocześnie, że „Każda zmiana środowiska i miejsca znanego małemu psu jak i odłączenia

od matki oraz rodzeństwa, jest dla niego silnym bodźcem stresogennym” i tym samym opowiedziała się za przywołanymi przez biegłego W. B. - niezależnymi

od pozwanych - „**czynnika środowiskowymi**”, jako przyczynami sprawczymi powstania schorzenia u zakupionego przez powodów psa, a przywołane w apelacji zeznania świadka A. S. diagnozę tę tylko dodatkowo potwierdziły.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w zasadzie jest trafna.

W ma ona oparcie we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia

i właściwie zastosowanych przepisach prawa i Sąd odwoławczy ją podziela i przyjmuje za własną (art. 387 § 2¹ 1a i orzec. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

Z poczynionych ustaleń wynika bowiem, że schorzenia zakupionego przez powodów od pozwanych psa ujawniły się już po jego odbiorze od pozwanych.

Ich przyczyną były „czynniki środowiskowe” związane ze stresem jakiego doznał on na skutek zmiany środowiska i znanego mu miejsca, odłączenia go od matki

i rodzeństwa oraz transportem do Niemiec.

Są to czynniki które miały miejsce już po wydaniu psa i na które pozwani nie mieli wpływu i nie ponoszą oni za nie odpowiedzialności, co w konsekwencji doprowadziło do obalenia domniemania zawartego w art. 556² k.c.

W materiale sprawy nie sposób zatem przyjąć, że zakupiony przez powodów szczeniak posiadał wady, co powoduje, że powództwo jest nieuzasadnione.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku, a to czyni

apelację bezzasadną w rozumieniu art. 385 k.c., co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując wyrok w zaskarżonej części odpowiada prawu i dlatego apelację jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek